

MALI PRINC

DJEČAK NAM PREDLAŽE DRUGAČIJI POGLED NA SVIJET

MALI PRINC GOVORI O PROBLEMIMA MODERNOG SVIJETA I
NUDI ODGOVORE NA NAŠA PITANJA

Svaki put kad postanem preopterećena obavezama ili brigom, trebam odmak od glasnog i ubrzanog svijeta. Taj potreban mir i tišinu najbolje dobivam tako što zatvorim oči i fokusiram se na disanje te ispraznim um od bilo kakvih misli. Taman kada sam se počela opuštat i zaboravila sve oko sebe, ispred mene se pojavi mali dječak te se predstavi kao Mali princ. Zamolio me da ga odvedem do grada kako bi mogao još malo promatrati ljude. Dok sam hodala pored njega, znatiželja me prevladala te sam mu krenula postavljati razna pitanja.

Kako si došao na Zemlju?

Došao sam sa svog malenog planeta. Zemlja je prekrasna i velika i stvarno ju volim posjećivati, no ponekad me rastužuje to što vidim na njoj. Način života ljudi i njihov pogled na svijet me jako rastužuju.

Zašto?

Ljudima ništa nije bitno osim moći i novca i toga da djeluju važno i zaposleno. Svaki od njih živi na svom planetu, u svom malom svijetu, svatko od njih potpuno osamljen i izoliran od svega ostalog. Fokusiraju se samo na vanjštinu, pogotovo odrasli. Ne vide ograničenost svojih djela i ne žele vidjeti i suprotstaviti se svojim manama. Zaslijepljeni su negativnim mislima i željom za moći i ne vide kolika ih ljepota vlastitog planeta okružuje.

Ali, naš svijet je toliko daleko od savršenog. Svatko od nas se kroz cijeli svoj život bori za opstanak u njemu i kroz tu borbu svijet nam otkriva svoje pravo lice, otkriva nam koliko je zapravo okrutan.

Ne mora biti savršen da bi bio lijep. Svatko od nas kreira svoj život, a tako svi mi zapravo kreiramo svoj svijet. Ne želim ni misliti kakav bi nam život bi da svi stalno mislimo negativne misli. Djeca, na primjer, imaju puno bolji pogled na svijet i život.

Da, tu si u pravu, dječja mašta je uistinu prekrasna, no djeca su neiskusna. Još su bezbrižna i nisu prošla odrastanje te tako nisu ni stekla određena iskustva koja bi im pomogla u gledanju svijeta na realističniji način. Ne misliš li da je tako?

Vidiš, to je problem kod ljudi, imaju svakakve isprike i razloge da budu negativni. Da, svatko ima problema i svijet je daleko od savršenog, no to ne znači da trebamo izgubiti svu nadu i tvrditi da nesavršen svijet nema neke ljepote u sebi. Imao sam jednom prijatelja kojeg sam sreo u pustinji kada mu se avion srušio i on je tražio izvor vode kako bi mogao popraviti svoj avion. Na njegovu primjeru možeš vidjeti koliko je nada važna. Iako je pustinja surova i neprikladna, imati nadu i znati da je negdje izlaz, zapravo je jedino što nam je potrebno kako ne bismo odustali.

Zašto si došao baš na Zemlju? U svemiru postoje milijuni drugih planeta.

Zemlja drži jedno posebno mjesto u mom srcu jer sam ovdje naučio nešto jako važno.

Što si naučio?

Upoznao sam vrlo mudru lisicu koja mi je, nakon što sam ju pripitomio, rekla: „Samo se srcem vidi. Ono bitno očima je nevidljivo.“ Otkrila mi je tajnu života: ljubav, čista, prekrasna i beskrajna. Takav oblik ljubavi ja osjećam prema svojoj ruži. Prije sam mislio da je ona jedinstvena, stvorena da ju samo moje oči gledaju i da ju samo moje ruke maze, no bio sam u krivu jer kada sam došao na Zemlju, vidio sam tisuće i tisuće istih. No, lisica mi je pomogla da shvatim jedinstvenu individualnost vlastite ruže. Nju samo ja gledam i uistinu ju samo moje ruke maze. A, takvi su i ljudi, puno ih je i svi su slični, no ipak postoji posebno mjesto u srcu svakog čovjeka za njegovu obitelj i prijatelje koje nitko ne može zamijeniti. I kao što su sve velike ljubavi dolazi smrt, tako sam i ja, za svoju ružu, svjesno odabrao žrtvu da bih dosegao veličinu ljubavi.

Paula S., 8.b